

גורבצ'וב במקום בוש?

יכולים — על ישראל הידירה להלוויה. לא על אש"ף שאינו תלוי בהם. את מי יאלצו האמריקאים לוותר? את מי שיש לו על מה לוותר תמורת שלום — ישראל. לא על אש"ף שאין לו סחורה למשא, ובעיקר למתן. מצריים ואש"ף, ישראל וארה"ב. כולם יודעים כי מי שיכול לגרום לישראל לוותר זה לא הפלשתינאים וגם לא הרוסים או המצרים. זו רק ארה"ב. ולכן ארה"ב מסוכנת לישראל. לכן הערבים יש רק מה לקבל מהם.

אבל כמו שרק האמריקאים הם שיכולים ללחוץ את ישראל, כך גם הרוסים הם היחידים ללחוץ את הערבים. כמו שלערכים יש מה לקבל מארה"ב, כך גם לישראל יש מה לקבל מבריה"מ. כי הערבים בוטחים בבריחה הסובייטית. כי הרוסים הם ספקי הנשק של סוריה. כי ברמה"מ היא תומכת הפלשתינאים. כי רק שווארנדרה יכול לדחוף את הפלשתינאים להסדר. כי רק גורבצ'וב יכול ללחוץ את סאדאם ואת אסאד לחתום שלום עם ישראל.

שהרי אם כבר עמדות ארה"ב ובריה"מ אינן כה שונות, שתיהן תומכות במ"מ ישראלי עם אש"ף ובהקמת מדינה פלשתינאית. אם זה הכיוון אליו לוחצת ארה"ב, אז מדוע עדיף שהידיד האמריקאי יתווך? מדוע על להכניס את שווארנדרה לעניין? מדוע לא לתת לגורבצ'וב ללחוץ את הערבים כדי להיות מביא

ייקטיבי כלפינו, שקול ורציונלי מול הסכסוך הישראלי ערבי. נשיא שכל רצונו הוא הצלחה אישית, גם אם יהיה זה על חשבוננו. נשיא, אשר אם יקבל נקודות זכות, לא יהסס לכפות עלינו לשבת עם אש"ף. נשיא אשר תמורת פרס נובל לשלום לא יהסס לתקוע בתוכנו מדינה פלשתינאית — לסכן קיומנו.

יושב לו עכשיו במחלקת המדינה מזכיר שהוא גם עורך דין. שר חוץ מחושב וממולח אשר קורץ ורומז ולוחץ ומאותת, בקצב החלפת עניבותיו. שר חוץ מתוחכם וערמומי אשר מתכנן וחותר אל הבית הלבן. בדרך לשם הוא מוכן ללכוד ארנבות, לצוד נקודות, לחסל מכשולים, לרמוס ידידים.

יושבים היום בושינגטון הצמד כב. — בוש"בייקר — צמד קר ואכזר ונמהר. צמד רומז ומבלבל ומדליף. צמד אשר לא הייתי מפנה את הגב אליו. צמד אשר לא הייתי מפקיר את גורל ישראל בידיו. צמד אשר הייתי נוהג כלפיו לא כאל שותף אמיתי וישר, לא כאל בעל-ברית גדול ואחראי, אלא כאל שותף העלול למעול תמורת רווח זמני. כעל ברית אשר עלול להשאיר אותי ללא מכנס תמורת 5 אחוזי פופולאריות. פארטנר אשר בשביל קדנציה נוספת עלול לעשות לי שלום שהוא מלחמה, הסדר שהוא סופי.

האמריקאים נחשבים ע"י הצד הערבי כאר הרי ישראל. לכן האמריקאים עושים ויעשו

גיל סמסונוב

תמיד הייתי פרו-אמריקאי שרוף, אוהד וח בר וקשור, מעריך ומאמין. בשיטה, באנשים, בהצלחה — באמריקאים. תמיד גם לעגתי לידידי משמאל על מקורותיהם הסוציאליסטיים. תמיד בתי למפ"מניקים על הערצת סטאלין, הסגידה לשמש העמים.

לא האמנתי לרוסים פורעי היהודים, כול" אי שצ'רנסקי, ספקי פצצות ערב, מחרחרי מל"חמות כאן ובעולם. תמיד האמנתי באמריקאים יורפי החופש והדמוקרטיה, מגיני בריטניה, משחררי צרפת, תומכי ישראל וספקי נשק הגנתה.

עכשיו השתנו דברים. יש מקום לרעיונות חדשים, למחשבות שונות. מכיוון שפרסטרויך קה ברוסיה, מהפכה במזרח אירופה, דמוקרטיה בפולין, פתח בקיר הברזל, מנהיג חדש וחדשן בקרמלין. מכיוון שיש רוח חדשה במזרח, תשוקת המוניטין לדמוקרטיה, שאיפה לשלום ולא למלחמה, יצוא של חיובים ולא של נשק קטלני.

ובארה"ב ידידתנו? אם פעם סלחנו ובטחנו, גם כאשר הפקירה את שותפינו באירן וקמבר דיה. גם כאשר כשלה והכשילה את בעלי ברית תה בהסכמים כפויים ברומם מזרח אסיה. גם כאשר השאירה אחריה "שלום" בו נעשקו והר שמרו מליוני תומכיה ומוקיריה בצ'כיה ובליטא, טא, בסין, בקובה, בויאטנם ובניקרגואה. עכשיו הסיפור בארה"ב כבר שונה. יושב שם בושינגטון נשיא קר כקרח, נשיא או"ב

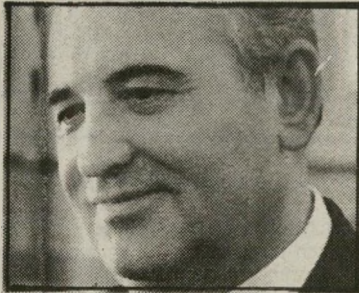

ג'ורג' בוש

נשיא קר כקרח המפקיר ידידים

השלום? מדוע לא לאפשר לגורבצ'וב לכפות על סוריה והפלשתינאים הסדר שלום משלו, פאכס רוסיאנה" לתפארת מוסקוה וירוש" ליס.

שגורבצ'וב יירשם בספר מקבלי פרס נובל ובספר ההיסטוריה. אנהגו רק עשויים להרוויח ממהלך שכזה.

מיכאיל גורבצ'וב

שיקבל פרס נובל ונרוויח מכך

כל דבר על-ימנת להוכיח שלא כך הוא. כדי לשכנע את כולם במידת האובייקטיביות שלהם. הם לא ינסו להוכיח עצמם כלפי ישראל בעלת בריתם, הסמוכה על שולחנם. הם יעשו הכל על-ימנת להוכיח לאש"ף שהם מתווכים הוגנים. וכאשר נכנס למשא ומתן על מי ילחצו האמריקאים? על מי שהם

מצריים בונה מיפעל טנקים ענק ומתואמת לחלוטין עם ערפאת

ערפאת: אנו מעריכים מאד את תפקיד הנשיא חוסיני מובארק ומ"מ שלת מצרים בקשר לפיתרון הבעיה הפלשתינאית במישור הבינלאומי, הערבי והמקומי. ברצוננו לקדם בכרחה, בהודמנות זו, את יוזמת הנשיא אשר מחייבת דיאלוג פלשתינאי-ישראלי שיערך במצרים, כצעד הכנה בדרך לעריכת ועידה בינלאומית בנושא הפלשתינאי בפרט והמזרח-תיכוני בכלל. אנו מוקירים את תפקידה החיוני והקונסטרוקטיבי של מצרים למען מטרות עמנו והאומה הערבית הולה, כפי שמשקפת בצורה גלויה.

ש: מה היקף התיאום בין אש"ף למצרים בקשר למהלכים הבאים, האם אפשרי שתינקט איוו פעולה נפרדת, ללא קיום התייעצות מוקדמת?

ערפאת: לא. האמת היא ואומר אותה בתוקף, כי כל התכניות המשותפות לשני הצדדים, נעשות תוך כדי התייעצויות הרדיות בכל המישורים. גם ההנהגה של אש"ף ומצרים, וגם דרגים אחרים מעורבים בעניין. התיאום עם מצרים הינו כולל.

מתוך ראיון לעיתונאית סנא אלסעיד, בשבועון "אל מצוור" 10.11.89

בששת החודשים הקרובים יסתיימו העבודות הראשונות לבניית המפעל הגדול ביותר באזור המזרח התיכון לייצור טנקים מסוג M-1, שהוא טנק המערכה הראשי של ארה"ב ובעלות בריתה. נבאט"ו לשנות 80 ועד לשנות האלפיים.

מצרים בחרה בטנק זה מבין מספר אפשרויות מערביות ומזרחיות בשל יכולת האס'ש, היכולת האלקטרונית וכוסר התנועה והתימרון.

עיתונות ערבית

הטנקים הראשונים שיורדו מפס הייצור, יוצגו כבר בנובמבר הבא במסגרת תערוכה צבאית בינלאומית שתתקיים בקהיר. שר המדינה המצרי לייצור מלחמתי, המהנדס ג'מאל סיד, מסר כי המפעל החדש ישתרע על פני שמונים אלף מ"ר, ויהווה את מבנה התעשייה הגדול ביותר ביבשות אפריקה, אסיה ואירופה" אל-אחראם. 15.11.89, עמוד 1.

ש: מהי הערכתך לתפקיד של מצרים בנושא הפלשתינאי ומהלכי קהיר בזירה זו?

דינאלה אשכנזי

איזון חוזר

משהו מן הסרטים ותסריט אחר: היום לפני 26 שנה נרצח הנשיא ג'ון קנרי. הלכו לעולמם בדרך רומה הנשיאים לינקולן, גרפילד ומקלינלי. החיים זה לא סרט. גם לא ההפך: בהרחבות האתמול, סרטו של גא'ר נאמן, שר חוץ ישראלי עומד להכריז על פתיחת מ"מ עם הפלשתינאים ובמהלך מסיבת העיתונאים פוגע בו כדור של צלף מסתורי. האם זו סיטואציה אמנה עליה ניתן לבנות מתחן פוליטי, גירסה עברית לנשיא על הכוונת? אכן, רצח פוליטי מושרש היטב בארמת א"י, אבל לאוו דווקא אצל היהודים: 5,000 פלסטינאים נרצחו כמשתפי פעולה" בין השנים '39-1936: המלך עבדאללה, סרטווי וסאדאת לא היו יוצאי דופן. במאה שנות איזנות רווית מתח אידיאולוגי וידידות פוליטית קשה, היו רק מקרים נודדים של קורבנות בנפש בין המתנות. מול "אתמול" שלא היה ולא נברא, ברוחב הפלשתינאי, היום, כסימטאות ומטעים בקצב של רצח ליום מתכצעים "חיסולים" ואת המציאות: אבל תפקיד הקולנוע ליצור אשליות, מציאות אחרת. ★ ★ ★

אחרי שוודי אלן למר פריאה מהירה הוא סיפר שקרא את כל "מלחמה ושלום" ב-20 דקות. זה לא מצחיק. צ'רלי צ'פלין סיפר רק מחצית הסיפור ב"זמנים מודרניים". מה יש מעבר לסרט נע המאיץ את הפועל לעבוד מהר יותר? סוד הצלחת חברת הפעם, בטיפוח בלתי-פוסק של צריכה ללא הפסק — לא רק לצרוך מה שלא צריכים, אלא לצרוך יותר בפחות זמן כדי שהספק המגרו ומורז את המשק יחליף ידדים מהר יותר. לכן, "זמן שווה כסף": הזמין, המהיר המוכן הן מילים נרדפות לטיב, איכות וכדאיות. כמה הנאות וחזויות מסוגל ברת-מזחה לדחוס לחייו הקצובים? לא אופתע אם מאחורי הקורסים ב"קריאה מהירה" מסתתר מקדם מכירות של מול" ממולח... ★ ★ ★

כתב חנוך ברטוב ב"בנעריב" (הימור פרוץ שמאחורי המחל"א: שכלל לא הופתענו ב'37: היינו קורבנות של הונאה עצמית שנבעה מאסטרטגיה שגויה שה" תקבלה באביב 1973 על ידי אנשי מפלח במפלגת העבודה. נטלה על עצמה תבורה מצומצמת של מדינאים ומפקדים הימור מחושב לא לגיטי כחזות", כתב ברטוב. "הימור גדול כלכיד הוחלט לא כקלות" ראש ולא בהיסחאדעת, אלא מטעמים מריניים היצוניים ופנימיים כבדי-משקל... "קבוצת-ההנהגה הפסיקה לשחק שח... והחלה לשחק פוקר" על כל הבנק". היום, המחלוקת במחנה הציוני" על עתיד השטחים מתמקדת במידת המוכנות לקחת סיכונים. האם מפלגת העבודה למדה לקח? כנראה שלא: ההתנגב לאוזני ערות מכנס "פעילי מפלגה" בו הועלה תסריט אסטרטגי-מדיני אפשרי להפתחת החץ המדיני שעל מדינת ישראל. ניתן לבנות את "תוכנית-האב" שהובאה לכנס "גילוי אבריעללי" (נצח ישראל לא ישקר והערבים לא יכזיבו") ניתן לפלסטר נאים להקים מדינה כיש"ע. כשהערבים יפרו את ההסכמים איתנו, נכבוש את השטח מחדש. מערבית לירדן לא נשאיר שריד ופליט. ★ ★ ★

כשעה שעם ישראל נערך לקלוט עליה המונית נערך ב"צוותא" ערב "סינמה כבוש" מוגולו של יורד שנטמע לחלוטין בארה"ב התקבל במחאות כפיים סוערות.